

UZASADNIENIE

Skazany J. K. wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie mu kar orzeczonych wyrokami :

- Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 12.06.2007r. w sprawie o sygn. II K 2036/01,
- Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 21.12.2010r. w sprawie o sygn. II 145/10,
- Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 26.07.2007r. w sprawie o sygn. II K 113/07.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

J. K. – s. R. i H. zd. F. , ur. (...) w W. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 26.07.2007r. w sprawie o sygn. **II K 113/07** za czyny z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniach 3 i 4.09.2006r. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk, art. 70 §1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 4, a na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzono grzywnę w wysokości 60 stawek dziennych po 10 zł każda.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 01.04.2011r. o sygn. II Ko 144/11 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, przy czym skrócono tę karę o 56 dni z uwagi na uiszczenie przez skazanego 56 stawek dziennych grzywny.

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia z dnia 12.06.2007r. w sprawie o sygn. **II K 2036/01** za czyn z art. 279§1 kk popełniony w dniu 25.12.1999r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10zł każda. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 5. Prawomocnym postanowieniem z dnia 01.04.2011r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

3. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 21.12.2010r. w sprawie o sygn. **II 145/10** za czyn z art. 55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. popełniony w dniu 06.08.2010r. na karę 3 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 50 zł każda.

Dowód:

1. Odpis orzeczeń, k. 18-28,30-32
2. Karta karna, k. 7-8,
3. Akta spraw II K 113/07, II K 2036/1 i II K 145/10
4. Informacja z ZK , k. 42-58

Skazany J. K. przebywa w warunkach izolacji od dnia 26.07.2011r. W okresie od 09.07.2015r. do 10.10.2015r. skazany przebywał na przerwie w karze. Zachowanie skazanego w okresie odbywania kary pozbawienia wolności zostało ocenione pozytywnie, reprezentuje regulaminową postawę wobec przełożonych, wśród współosadzonych funkcjonuje bezkonfliktowo. Przebywając w warunkach izolacji skazany podjął w dniu 14 listopada 2011r. studia wyższe i w dniu 04 marca 2015r. obronił pracę dyplomową uzyskując tytuł inżyniera. J. K. był 20- krotnie nagradzany dyscyplinarny i 2 – krotnie kara za drobne przewinienia. W czasie odbywania kary wielokrotnie korzystał z różnych form przepustek i zezwoleń na opuszczenie ZK, zawsze stawał się w ZK w terminie. W związku z uzależnieniem od alkoholu skazany uczestniczył w terapii uzależnień , brał udział w akcjach charytatywnych. J. K.nie jest osobą agresywną, utrzymuje kontakt zewnętrzny w postaci widzeń, rozmów telefonicznych, korespondencji z matką, rodzeństwem, konkubiną i

dzieckiem. Podczas przerwy w odbywaniu kary skazany pracował, w czasie wolnym zajmował się dzieckiem. Rodzina, sąsiedzi i właściwy funkcjonariusz Policji – dzielnicowy nie mają uwag do zachowania skazanego. J. K. odczuwa dolegliwości bólowe związane z urazem głowy i kręgosłupa, do popełnionych czynów ma krytyczny stosunek, wyraża żal i skruchę.

Dowód:

- opinia z ZK i informacja, k. 40-58,

- kwestionariusz wywiadu środowiskowego, k. 35-37,

Sąd zważył, co następuje:

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie stanowiły dokumenty z akt sprawy, których autentyczność nie budzi wątpliwości, informacje z zakładu karnego, opinia dyrektora zakładu karnego, informacja z Krajowego Rejestru Karnego a także dokumenty w postaci odpisów wyroków oraz informacja o wyrokach. Na podstawie tych dokumentów Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie, który nie budzi żadnych wątpliwości.

W stosunku do skazanego J. K. zachodzą, w ocenie Sądu, warunki do wydania wyroku łącznego. Sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzi zbieg realny przestępstw osądzonych w różnych sprawach (art. 569§1 kpk). Zbieg realny przestępstw zachodzi natomiast wówczas, jeśli sprawca popełni dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu (art. 85 kk). W powyższej sytuacji Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna orzeczone za zbiegające się przestępstwa.

Sąd przy wyrokowaniu w przedmiotowej sprawie dokonał analizy wszystkich orzeczeń dotyczących skazanego.

Mając na uwadze treść art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw Sąd stosował w przedmiotowej sprawie przepisy ustawy Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015r.

Analizując daty wydania wyroków oraz daty popełnienia czynów, należy zauważyć, iż w niniejszej sprawie zachodzi zbieg realny. Istnieje możliwość połączenia kar w sprawach: II K 113/07 i II K 2036/01 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia. Tym samym Sąd połączył kary opisane w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku. Skazany popełniał chronologicznie przestępstwa w dniach 25.12.1999r., 3 i 4.09.2006r., natomiast w dniu **12 czerwca 2007r.** w sprawie **II K 2036/01** zapadł wyrok i jest pierwszym chronologicznie wydanym w tej konfiguracji, a wskazane przestępstwa popełnione zostały przed jego wydaniem.

Sąd Okręgowy łącząc skazania opisane w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku łącznego połączył kary jednostkowe odpowiednio: 1 roku pozbawienia wolności i 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i wymierzył J. K. karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymierzaniu ww. kary łącznej pozbawienia wolności Sąd miał na względzie dyrektywy wypływające z treści art. 86§1 kk, które stanowią, że karę łączną należy wymierzyć w granicach od najwyższej z kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak granic określonych przepisami prawa. Poruszał się więc od najwyższej z poszczególnych wymierzonych skazanemu kar pozbawienia wolności do sumy wszystkich tych kar. Zatem łącząc skazania opisane w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku łącznego granicę stanowiły kary od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do sumy wszystkich tych kar, która w tym przypadku wynosiła 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd, orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, kierował się względami takimi, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Jednocześnie wymierzając karę łączną nie rozstrzygał ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie poszczególnych przestępstw, lecz rozważał przedmiotowy i podmiotowy związek zachodzący pomiędzy realnie zbiegającymi się przestępstwami, mając w szczególności na względzie podobieństwa i różnice rodzajowe poszczególnych przestępstw, podobieństwo zamiaru i motywów działania

oraz czas pomiędzy poszczególnymi przypisanymi czynami. Zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo-podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Sąd kładł przy tym nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego. Wymierzając karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zastosował metodę asperacji, z uwzględnieniem okoliczności, które ustawodawca nakazał badać przy wydawaniu wyroku łącznego, a wskazanych w art. 571 kpk. Na tej decyzji Sądu zważył przede wszystkim fakt, iż czyny popełnione przez J. K. są skierowane przeciwko różnym dobrom chronionym prawem. Skazany dopuścił się przestępstw przeciwko mieniu oraz przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przy tym zauważyć należało, że pomiędzy czynami zachodzą odległe związki czasowe. Sąd uznał więc, iż w przypadku przedmiotowego zbiegu przestępstw nie zachodzą przesłanki do zastosowania zasady absorpcji czy kumulacji, a właściwa będzie zasada asperacji. Zdaniem Sądu za zastosowaniem tej zasady w orzekaniu wskazanej kary łącznej przemawiają wymienione powyżej relacje przedmiotowe i czasowe między poszczególnymi czynami, ale także zachowanie się skazanego po popełnieniu czynów zabronionych, przebieg jego procesu resocjalizacji. Zastosowana zasada w niniejszej sprawie pozwala najpełniej oddać w nowo orzeczonej karze łącznej podniesione okoliczności. W ocenie Sądu zastosowanie tej zasady jest adekwatne do sylwetki skazanego po wydaniu wyroków jednostkowych, jak również do całokształtu obrazu przestępczej działalności skazanego w zakresach połączonych.

Stosownie do treści art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności karę dotychczas odbytą oraz okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 03.09.2006r. do dnia 04.09.2006r., od dnia 08.01.2015r. do dnia 04.02.2015r., od dnia 05.05.2015r. do dnia 09.07.2015r.

Na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Na podstawie §14 ust. 5 w zw. z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie orzeczono o kosztach nieopłaconej obrony z urzędu.

Natomiast na podstawie art. 624§1 kpk, Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania, uznając, że jego sytuacja materialna i życiowa przemawia za takim rozstrzygnięciem.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)